

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน ได้มีมติเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสืออำเภอพระนครศรีอยุธยาที่ อย ๐๐๒๓.๖/๒๔๔๗ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา ได้พิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคสาม จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานแล้วสิบห้าวัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเสนห์ จันทรสุนทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน

เรื่อง

การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

หลักการ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การลดหย่อนบำรุงท้องที่ ตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๒ (๑) ประกอบมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และใช้ที่ดินนั้น เป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อน ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่า สามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลแล้วแต่กรณี

เหตุผล

เพื่อให้การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน เป็นไปตามความ ในมาตรา ๒๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษี บำรุงท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ องค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น เพื่อบังคับใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรานต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ ว่าด้วยการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ และนายอำเภอพระนครศรีอยุธยา จึงตราข้อบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

“เจ้าของที่ดิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน

ข้อ ๕ บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจการของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้จำนวน ๕ ไร่

ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ บุคคลธรรมดาที่เป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณประสงค์จะขอลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ ให้ยื่นคำขอต่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ ตามแบบคำขอลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ (แบบ ลย. ๑) ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลปากกรรณ เป็นผู้รักษารให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

นายเสนห์ จินทร์สุนทร
นายกองคํการบริหารส่วนตำบลปากกรรณ

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์)
นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน.....ฉบับ

๒. สำเนาโฉนดที่ดิน/น.ส.๓/ส.ป.ก. จำนวน.....ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่.....

ขนาดพื้นที่รวม.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

มีความประสงค์ขอลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่จำนวน.....ไร่.....งาน
.....ตารางวา โดยมีเหตุผลประกอบดังนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อผู้ยื่นคำขออนุญาต
(.....)

- ๒ -

การตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

☐ เป็นไปตามหลักเกณฑ์☐ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์

เหตุผลประกอบ.....

.....

ลงชื่อเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน

ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน

☐ อนุมัติให้ลดหย่อนได้☐ ไม่อนุมัติให้ลดหย่อน เพราะ.....

ลงชื่อ

 (.....)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน ได้มีมติเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสืออำเภอพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๒๓.๖/๓๐๐๐ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา ได้พิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคสาม จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานแล้วสิบห้าวัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเสนห์ จันทร์สุนทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน

เรื่อง

การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน
เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน ว่าด้วยเรื่องการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

เหตุผล

องค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน มีหน้าที่ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อตามมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีหน้าที่ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคอันเกิดจากสัตว์ ตามมาตรา ๒๙ และ ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับรัฐบาลได้มีแนวนโยบายที่จะกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าให้หมดไป ภายในปี ๒๕๖๓ และเป็นไปตามปณิธานโครงการ สัตว์ปลอดโรคคนปลอดภัย ของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี จึงควรมีการออกข้อบัญญัติการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะ และสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรฐานในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ และเพื่อให้มีการปฏิบัติถูกต้อง เป็นระเบียบเรียบร้อย จึงได้ตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ ว่าด้วย การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ขึ้นบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๕ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ และนายอำเภอพระนครศรีอยุธยา จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์ควบคุม” หมายความว่า สุนัข แมว หรือสัตว์อื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ ควบคุมหรือ ผู้ให้อาหารเป็นประจำ เลี้ยง ดูแล

“วัคซีน” หมายความว่า วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าสำหรับสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า ป้ายที่แสดงว่าสัตว์นั้นได้รับการฉีดวัคซีนหรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ควบคุม

“อาการของโรคพิษสุนัขบ้า” หมายความว่า อาการที่สุนัขหรือแมวนั้นดุร้ายวิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งกีดขวางหรือเชื่องซึมซุกตัวในที่มืด ปากอ้า ลิ้นห้อย น้ำลายไหล ตัวแข็ง ขาหลังอ่อนเพลียเดินโซเซ หรือสัตว์อื่นที่กำหนดมีอาการดังกล่าว และอาการตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

“การปล่อย” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ควบคุมหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วย การบำบัดโรคสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนหรือผู้ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์เป็นผู้ฉีดวัคซีนได้

“สถานที่เลี้ยง” หมายความว่า กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางมีใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“สิ่งปฏิกุล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น พิทบูลเทอร์เรียร์ สแตฟเฟิร์ดเชอร์ บูลเทอร์เรียร์ ร็อตไวเลอร์ และฟิลาบราเซลล์เรียโร บางแก้ว เป็นต้น

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคน หรือพยายามทำร้ายคน

(๓) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่ว

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

ข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมและสุนัขควบคุมพิเศษต้องจัดการให้สัตว์ที่ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ตามกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ในกรณีของสุนัขหรือแมวให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองฉีด

(๒) ในกรณีสัตว์ควบคุมอื่น ให้เจ้าของจัดการให้สัตว์ควบคุมดังกล่าวได้รับการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์เป็นผู้ฉีดวัคซีน เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงของพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า และในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมแจ้งให้สัตวแพทย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่กำหนด เว้นแต่สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ไม่อาจดำเนินการได้ องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานสามารถดำเนินการจัดหาสัตวแพทย์เอกชน หรือ ผู้ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์เป็นผู้ฉีดวัคซีนเป็นผู้ดำเนินการฉีดวัคซีน โดยเจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อมีประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดเขตท้องที่ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้แก่สัตว์ควบคุมโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือประกาศอื่นในทำนองเดียวกัน ห้ามมิให้คิดค่าธรรมเนียมตามวรรคก่อนแก่เจ้าของ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานต้องจัดทำโครงการหรือแผนงาน ควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า โดยให้ตั้งงบประมาณการดำเนินงานโครงการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าไว้ในหมวดค่าใช้สอย ประเภทรายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน

เจ้าของสัตว์ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือใบรับรองการฉีดอันเป็นเท็จ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๗ ให้เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน เป็นเขตการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า โครงการหรือแผนงานป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ให้ระบุกิจกรรมและค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามงบประมาณ เช่น

(๑) รายการค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าวัคซีนพิษสุนัขบ้า ค่าวัสดุการแพทย์ ค่าใบรับรองการฉีดวัคซีน เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ฯลฯ

(๒) รายการค่าวัสดุประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นไว้นิลประชาสัมพันธ์ แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

(๓) รายการค่าวัสดุอื่นๆ หรือรายการอื่นๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ควบคุมในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๙ ในการเลี้ยงสัตว์ควบคุม เจ้าของต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ควบคุม โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ควบคุมมีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัด

กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกและมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๒) ควบคุมสัตว์ควบคุมมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียง รบกวนผู้อื่นหรือผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ควบคุมให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ควบคุม เช่น เรื่องอาหาร การรักษาความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขให้ปกติสุข

(๖) เมื่อสัตว์ควบคุมตาย เจ้าของจะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ควบคุม เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ควบคุมสู่คน

(๘) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประชาชนให้เจ้าของแยกกักสุนัขนั้นไว้ต่างหากและแจ้งต่อสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวานหรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์ควบคุมในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์ควบคุมมีหน้าที่กำจัดการสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ควบคุมในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่อื่นใดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน โดยทันที

ข้อ ๑๒ หากเจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ควบคุมอีกต่อไปจะต้องมอบสุนัขให้สถานสงเคราะห์สัตว์เป็นผู้ดูแลโดยเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูให้กับสถานสงเคราะห์สัตว์ หรือวิธีอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๓ ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือเกินกว่าหกสิบปี นำสุนัขควบคุมพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยง เว้นแต่จะอยู่ในกรง ที่ขัง หรือเครื่องควบคุมอื่น ที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันสุนัขมิให้เข้าถึงบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบสุนัขในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กักสัตว์ดังกล่าวไว้และให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมไม่มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือมีแต่เป็นเครื่องหมายปลอมเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ควบคุมเพื่อกักขัง ถ้าไม่มีเจ้าของมาขอรับคืนภายในสามสิบวันให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

ข้อ ๑๕ เพื่อป้องกันการแพร่ของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตว์แพทย์หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใด เพื่อปฏิบัติการดังต่อไปนี้

- (๑) สอบถามจำนวน เพศ พันธุ์ อายุ และสีของสัตว์ควบคุมจากเจ้าของสัตว์
- (๒) ในกรณีที่พบว่าสัตว์ควบคุมยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีน ให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ในการนี้ เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า
- (๓) นำหัวสัตว์ควบคุมที่ตายหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าไปรับการตรวจชันสูตร
- (๔) สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมทำลายซากสัตว์ควบคุมที่ตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าด้วยวิธีฝังหรือวิธีอื่นใด

การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่อื่นใด ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ในยานพาหนะ บ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะหรือเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ที่มีสัตว์ควบคุมดังกล่าวและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ควบคุมไม่มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า แต่สัตวแพทย์เห็นว่าสัตว์ควบคุมดังกล่าวควรได้รับการฉีดวัคซีนให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนตาม ข้อ ๕ แล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอีก แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีน เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า
- (๒) ในกรณีที่สัตวแพทย์สงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า และยังมีได้มีการกักขังสัตว์ควบคุมนั้นให้สัตวแพทย์สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นไว้โดยเร็วเพื่อป้องกันมิให้แพร่โรคพิษสุนัขบ้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และสัตวแพทย์ต้องไปตรวจอาการของสัตว์ควบคุมนั้น ตามระเบียบที่กำหนด

(๓) ในกรณีสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์มีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้น

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่จะเกิดกับคน ในกรณีที่สัตวแพทย์ตรวจพบว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการโรคพิษสุนัขบ้า หรือมีเหตุสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์รีบแจ้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๘ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อ ๑๙ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับสัตว์ควบคุมเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ร้องขอสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ควบคุม เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องเรียนและเจ้าของสัตว์ควบคุมต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๑ ถ้าเจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ได้ดำเนินการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมของตนเอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๒๒ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่น ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๓ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่น ไม่เฝ้าสังเกตอาการสัตว์ควบคุมหรือสัตว์อื่นที่ถูกกักไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๔ บรรดาความผิดตามข้อบัญญัตินี้ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลปากกราน หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจเปรียบเทียบปรับ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ข้อ ๒๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลปากกราน เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ นี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเสน่ห์ จินทรสุนทร)

นายกองการบริหารส่วนตำบลปากกราน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์)

นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
 ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน
 เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๑

การฉีดวัคซีน	ตัวละ	๓๐	บาท
เครื่องหมายประจำตัวสัตว์	อันละ	๕	บาท
ใบรับรองการฉีดวัคซีน	ฉบับละ	๕	บาท

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน ได้มีมติเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสืออำเภอพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๒๓.๖/๒๙๙๙ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา ได้พิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคสาม จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานแล้วสิบห้าวัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเสนห์ จันท์สุนทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน

เรื่อง

การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราม
เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดสุขลักษณะในการดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ
เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ และนายอำเภอพระนครศรีอยุธยา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า อาหารและสิ่งของอื่นที่มีใช้อาหาร

“ผู้จำหน่ายสินค้า” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

“อาหาร” หมายความว่า อาหารประเภทปรุงสำเร็จและอาหารที่ต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุง เพื่อบริโภคในภายหลัง

“ผู้สัมผัสอาหาร” หมายความว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาหารตั้งแต่กระบวนการเตรียม ปรุง ประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร รวมถึงการล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์ ได้แก่ ผู้เตรียม ผู้ปรุง ผู้ประกอบ ผู้เสิร์ฟ ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรรณ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ในการจำหน่ายสินค้าประเภทสิ่งของอื่นที่มีใช้อาหารโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าต้องแต่งกายสะอาดและสุภาพเรียบร้อย

(๒) แผงสำหรับวางสินค้า เช่น แคร่ แท่น โต๊ะ รถเข็น ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง มีขนาดและความสูงจากพื้นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) จัดวางสินค้า อุปกรณ์ประกอบในการจำหน่ายสินค้าและทรัพย์สินใด ๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนด รวมทั้งตัวผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าต้องไม่ล้ำลงมาในผิวจราจร

(๔) ห้ามจัดวางสินค้าที่จำหน่ายในลักษณะใด ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๕) รักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอทั้งในระหว่างที่จำหน่ายสินค้า และหลังจากเลิกทำการจำหน่ายสินค้า

(๖) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอ และไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อหรือทางระบายน้ำ หรือในที่หรือทางสาธารณะ

(๗) ห้ามกระทำการใด ๆ กับต้นไม้ เช่น พาด ติดตั้ง วางแผงจำหน่ายสินค้า หรือเกาะเกี่ยวสายไฟฟ้าหลอดไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ประกอบในการจำหน่ายสินค้า รวมตลอดถึงการตอกตะปู ผูกเชือกหรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเด็ดขาด

(๘) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องขยายเสียง หรือเปิดวิทยุเทป หรือกระทำโดยวิธีอื่นใดที่ก่อให้เกิดเสียงดังจนเกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๙) เก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจำหน่ายสินค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้าหลังจากเลิกทำการจำหน่ายสินค้า

(๑๐) หยุดประกอบการจำหน่ายสินค้า เพื่อประโยชน์ทางด้านสุขลักษณะ การรักษาความสะอาดสาธารณสุขประโยชน์หรือประโยชน์ของทางราชการ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ในการจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๒) อาหารสดที่นำมาจำหน่ายหรือนำมาประกอบปรุงอาหารเพื่อจำหน่ายต้องเป็นอาหารสดที่มีคุณภาพดี สะอาด ปลอดภัยต่อผู้บริโภค รวมทั้งมีการเก็บรักษาในอุณหภูมิที่เหมาะสม และเก็บเป็นสัดส่วน มีการปกปิด ไม่วางบนพื้นหรือบริเวณที่อาจทำให้อาหารปนเปื้อนได้

(๓) อาหารแห้งที่นำมาจำหน่าย หรือนำมาประกอบปรุงอาหาร เพื่อจำหน่ายต้องสะอาด ปลอดภัย ไม่มีการปนเปื้อนและมีการเก็บอย่างเหมาะสม

(๔) อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เครื่องปรุงรส และวัตถุเจือปนอาหาร ต้องปลอดภัย ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๕) อาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องเก็บในภาชนะที่สะอาดปลอดภัยและมีการป้องกันการปนเปื้อนวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๖) น้ำดื่มและเครื่องดื่มที่นำมาจำหน่ายต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร โดยบรรจุในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิดและป้องกันการปนเปื้อน วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๗) น้ำดื่มหรือเครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร และต้องทำความสะอาดพื้นผิวภายนอกของภาชนะบรรจุให้สะอาดก่อนนำมาจำหน่าย

(๘) น้ำแข็งสำหรับบริโภคต้องสะอาด มีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร มีการเก็บในภาชนะที่สะอาด สภาพดี มีฝาปิด วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร ปากขอบภาชนะสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร และไม่วางในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดการปนเปื้อน รวมทั้งต้องไม่นำอาหาร หรือสิ่งของอย่างอื่นไปแช่รวมกับน้ำแข็งสำหรับบริโภค

(๙) ใช้อุปกรณ์ที่สะอาด มีด้าม สำหรับคีบหรือตักน้ำแข็งสำหรับบริโภคโดยเฉพาะ

(๑๐) ภาชนะบรรจุอาหาร เครื่องปรุงรส วัตถุเจือปนอาหาร เครื่องดื่ม และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องสะอาดและทำจากวัสดุที่ปลอดภัย เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท มีสภาพดี ไม่ชำรุดและมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม

(๑๑) จัดเก็บภาชนะ อุปกรณ์ เครื่องใช้ไว้ในภาชนะที่สะอาด สูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร หรือมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม

(๑๒) ตู้อบ เตาย่าง เตาไมโครเวฟ ต้องสะอาด มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย สภาพดี ไม่ชำรุด

(๑๓) ภาชนะ อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่ร่อนการล้าง และเศษอาหาร ต้องเก็บในที่ที่สามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้

(๑๔) ล้างภาชนะอุปกรณ์และเครื่องใช้ทุกประเภทให้สะอาด โดยใช้สารทำความสะอาดที่ปลอดภัย

(๑๕) น้ำใช้และภาชนะบรรจุน้ำใช้ต้องสะอาด ปลอดภัย

(๑๖) ผู้สัมผัสอาหารต้องมีความสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อหรือไม่เป็นโรคที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวก ไข้หวัดใหญ่ โรคในกระเพาะอาหาร โรคเรื้อรังในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม ไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อกันจากสัตว์ โรคผิวหนังที่นํารังเกียจ หากเจ็บป่วยต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาตัวให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานต่อไป

(๑๗) ผู้สัมผัสอาหารต้องแต่งกายสะอาด และเป็นแบบที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนสู่อาหารได้ และสวมหน้ากากป้องกันที่สะอาด สวมรองเท้าหุ้มส้น มีสิ่งปกปิดเส้นผมมิให้ตกลงปนเปื้อนในอาหาร

(๑๘) ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือและปฏิบัติตนในการเตรียม ปรง ประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหารให้ถูกสุขลักษณะ รักษาความสะอาดมือและเล็บ ถ้ามีบาดแผลหรือถูกสวกหรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือหรือนิ้วมือต้องทำแผลให้เรียบร้อย

(๑๙) ห้ามผู้สัมผัสอาหารสูบบุหรี่ ขบเคี้ยว รับประทานอาหารในขณะที่เตรียม ทำ ประกอบ ปรงหรือจำหน่ายอาหารหรือไม่ไ้อาจรดบนอาหาร และไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนต่ออาหารหรือก่อให้เกิดโรคได้

(๒๐) ต้องมีการป้องกันอันตราย และป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง และเก็บอาหาร

(๒๑) ห้ามถ่ายเททั้งน้ำที่มีเศษอาหารหรือไขมันจากการล้างเครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์ในการจำหน่ายอาหารลงในท่อหรือทางระบายน้ำ หรือในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๘ ในการจำหน่ายสินค้าประเภทสิ่งของอื่นที่มีให้อาหารโดยลักษณะวิธีการเร่ขาย ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่ได้รับอนุญาต

(๒) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

(๓) ห้ามทิ้งมูลฝอยจากการเร่ขายลงในท่อหรือทางระบายน้ำ หรือในที่หรือทางสาธารณะ

(๔) ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือส่งเสียงดังในขณะที่เร่ขายจนเกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

รําคาญแก่ผู้อื่น

(๕) หยุดประกอบการค้าเพื่อประโยชน์ทางด้านสุขลักษณะ การรักษาความสะอาด สาธารณประโยชน์หรือประโยชน์ของทางราชการ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ต้องด้วยสุขลักษณะ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในการจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารโดยลักษณะวิธีการเร่ขาย ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘

(๒) อาหารสดที่นำมาจำหน่ายหรือนำมาประกอบปรุงอาหารเพื่อจำหน่ายต้องเป็นอาหารสดที่มีคุณภาพดี สะอาด ปลอดภัยต่อผู้บริโภค รวมทั้งมีการเก็บรักษาในอุณหภูมิที่เหมาะสม และเก็บเป็นสัดส่วน มีการปกปิด ไม่วางบนพื้นหรือบริเวณที่อาจทำให้อาหารปนเปื้อนได้

(๓) อาหารแห้งที่นำมาจำหน่าย หรือนำมาประกอบปรุงอาหาร เพื่อจำหน่ายต้องสะอาด ปลอดภัยไม่มีการปนเปื้อนและมีการเก็บอย่างเหมาะสม

(๔) อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เครื่องปรุงรส และวัตถุเจือปนอาหารต้องปลอดภัย ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๕) อาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องเก็บในภาชนะที่สะอาด ปลอดภัยและมีการป้องกันการปนเปื้อน วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๖) น้ำดื่มและเครื่องดื่มที่นำมาจำหน่ายต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร โดยบรรจุในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิดและป้องกันการปนเปื้อน วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๗) น้ำดื่มหรือเครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร และต้องทำความสะอาดพื้นผิวภายนอกของภาชนะบรรจุให้สะอาดก่อนนำมาจำหน่าย

(๘) น้ำแข็งสำหรับบริโภคต้องสะอาด มีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร มีการเก็บในภาชนะที่สะอาด สภาพดี มีฝาปิด วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร ปากขอบภาชนะสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร และไม่วางในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดการปนเปื้อน รวมทั้งต้องไม่นำอาหารหรือสิ่งของอย่างอื่นไปแช่รวมกับน้ำแข็งสำหรับบริโภค

(๙) ใช้อุปกรณ์ที่สะอาด มีด้าม สำหรับคีบหรือตักน้ำแข็งสำหรับบริโภคโดยเฉพาะ

(๑๐) ภาชนะบรรจุอาหาร เครื่องปรุงรส วัตถุเจือปนอาหาร เครื่องดื่ม และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องสะอาดและทำจากวัสดุที่ปลอดภัย เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท มีสภาพดี ไม่ชำรุดและมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม

(๑๑) จัดเก็บภาชนะ อุปกรณ์ เครื่องใช้ไว้ในภาชนะที่สะอาด สูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร หรือมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม

(๑๒) ตู้อบ เตาย่าง เตาไมโครเวฟ ต้องสะอาด มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย สภาพดี ไม่ชำรุด

(๑๓) ภาชนะ อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่ร่อนล้าง และเศษอาหาร ต้องเก็บในที่ที่สามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้

(๑๔) ล้างภาชนะอุปกรณ์และเครื่องใช้ทุกประเภทให้สะอาด โดยใช้สารทำความสะอาดที่ปลอดภัย

(๑๕) น้ำใช้และภาชนะบรรจุน้ำใช้ต้องสะอาด ปลอดภัย

(๑๖) ผู้สัมผัสอาหารต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อหรือไม่เป็นโรคที่ส่งคมรังเกียจ ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวก ไข้หัด คางทูม วัณโรค ในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม ไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ หากเจ็บป่วยต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาตัวให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานต่อไป

(๑๗) ผู้สัมผัสอาหารต้องแต่งกายสะอาดและเป็นแบบที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนสู่อาหาร และสวมผ้ากันเปื้อนที่สะอาด สวมรองเท้าหุ้มส้น มีสิ่งปกปิดเส้นผมมิให้ตกลงปนเปื้อนในอาหาร

(๑๘) ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือและปฏิบัติตนในการเตรียม ปรง ประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหารให้ถูกสุขลักษณะ รักษาความสะอาดมือและเล็บ ถ้ามีบาดแผลหรือถูกฉีกหรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือหรือนิ้วมือต้องทำแผลให้เรียบร้อย

(๑๙) ห้ามผู้สัมผัสอาหารสูบบุหรี่ ขบเคี้ยว รับประทานอาหารในขณะที่เตรียม ทำ ประกอบ ปรงหรือจำหน่ายอาหารหรือไม่ไ้อาจมารดบนอาหาร และไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนต่ออาหารหรือก่อให้เกิดโรคได้

(๒๐) ต้องมีการป้องกันอันตราย และป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง และเก็บอาหาร

(๒๑) ห้ามถ่าย เททิ้งน้ำที่มีเศษอาหารหรือไขมันจากการล้างเครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์ในการจำหน่ายอาหารลงในท่อหรือทางระบายน้ำ หรือในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิด หรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า และสถานที่ที่จะจัดวางสินค้าเพื่อจำหน่ายในกรณีที่จะมีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าหรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำได้อีกเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ อื่น ๆ)

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าพนักงานและผู้ยื่นคำขอลงนามไว้บนบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๑๔ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ หายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มาได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๒ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๔ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๕ ผู้ใดที่รับอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ก่อนวันที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุเมื่อต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายเสน่ห์

จันทร์สุนทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์)

นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
 ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน
 เรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับ	รายการ	อัตรารายปี (บาท)
๑	ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	
	๑.๑ จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้โดยปกติ ฉบับละ	๕๐๐ บาท
	๑.๒ จำหน่ายโดยลักษณะการเร่ขาย ฉบับละ	๕๐ บาท

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ

เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ ได้มีมติเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสืออำเภอรณครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๒๓.๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอรณครศรีอยุธยา ได้พิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคสาม จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณแล้วสิบห้าวัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเสนห์ จันท์สุนทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรณ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระวาน
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อกัน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถาง ต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่น ๆ ในอาคาร หรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแล เปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ ประกอบกับมาตรา ๖๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเป็นเหตุรำคาญ และแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพิ่มเติม ตามประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ องค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน และนายอำเภอพระนครศรีอยุธยา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๑ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดานแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึง มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน สถานศึกษา โรงงาน อุตสาหกรรม โรงมหรสพ ฟาร์มปศุสัตว์ หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า แหล่งที่ตรวจพบลูกน้ำหรือตัวโม่งยุงลายตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีเขตอำนาจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกระดาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“หน่วยงานด้านสาธารณสุข” หมายความว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณ รอบ ๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงหรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าหน้าที่แนะนำ

ข้อ ๗ ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลปากกราน ให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถาน มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามที่กำหนด

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขังอย่างน้อยทุก ๗ วัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ หรือการควบคุมลูกน้ำด้วยวิธีอื่นใดที่เหมาะสม และกรณีที่เป็นภาชนะกักเก็บน้ำต้องจัดให้มีฝาปิดที่มิดชิด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลปากกราน หรือหน่วยงานด้านสาธารณสุข ได้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เข้าไปทำการกำจัดยุง หรือลูกน้ำยุงในอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติ ละเลยหรือไม่ให้ความร่วมมือตามข้อ ๕, ๖, ๘, ๙, และ ข้อ ๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน จะดำเนินมาตรการว่ากล่าวตักเตือน ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๑. ครั้งแรกมาตรการประกาศบ้านเลขที่
๒. ครั้งที่สองมาตรการประกาศบ้านเลขที่ พร้อมรายชื่อเจ้าบ้าน
๓. ครั้งที่สามมาตรการประกาศบ้านเลขที่ พร้อมรายชื่อเจ้าบ้าน พร้อมดำเนินการมาตรการทางสังคมตามที่หมู่บ้านนั้น ๆ ได้มีข้อตกลงข้อปฏิบัติร่วมกันหรือตามประกาศหลักเกณฑ์ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน กำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ใดยังคงฝ่าฝืน และถูกดำเนินตามมาตรการข้อ ๑๑ แล้ว แต่ยังคงไม่ปฏิบัติ ละเลย หรือไม่ให้ความร่วมมืออีก ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๓ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายเสนห์ จันทร์สุนทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากกราน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์)

นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา

